

సాయంత్రం ఆరు గంటలు కావసోంది.

ఆఫీసునుంచి అలసటగా రూమ్ కి వచ్చాడు రమేష్.

తల్లవు తాళం తీసి లోపలికి అడుగు పెట్టబోయిన రమేష్ గడవలో పడిఉన్న ఉత్తరాన్ని ఆశ్చర్యంగా చేతిలోకి తీసు కున్నాడు.

కొత్తగా ఆ రూమ్ లోకి అద్దెకిదిగి నిండా పట్టుమని వదిరోజులు కూడా కాలేదు! ఆఫీసు పని ఒత్తిడిలో నడి ఎవ్వరికి కొత్త అడ్డన్ ఇవ్వలేదు! అప్పుడే ఈ ఉత్తరం ఏక్కడుంచి?" అనుకుంటూ కవరు పై పేరు చూశాడు.

"టు, మనోహర్..."
 (ఫన్ రోజా, బి ఎ.) అనివుంది.

అందమైన దస్తూరి, మరెంతో అంద మైన పేరుగల అమ్మాయి దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం అనుకోగానే రమేష్ గుండె చిత్రంగా స్పందించింది. ఆ 'మనోహర్' పై కొద్దిగా ఈర్ష్య కూడా అనిపించింది.

'బహుశా అంతకు ముందు గదిలో వుండే వ్యక్తి కావచ్చు' అనుకున్నాడు!

"రోజా!"
 ఏం త చక్కటి పేరు?

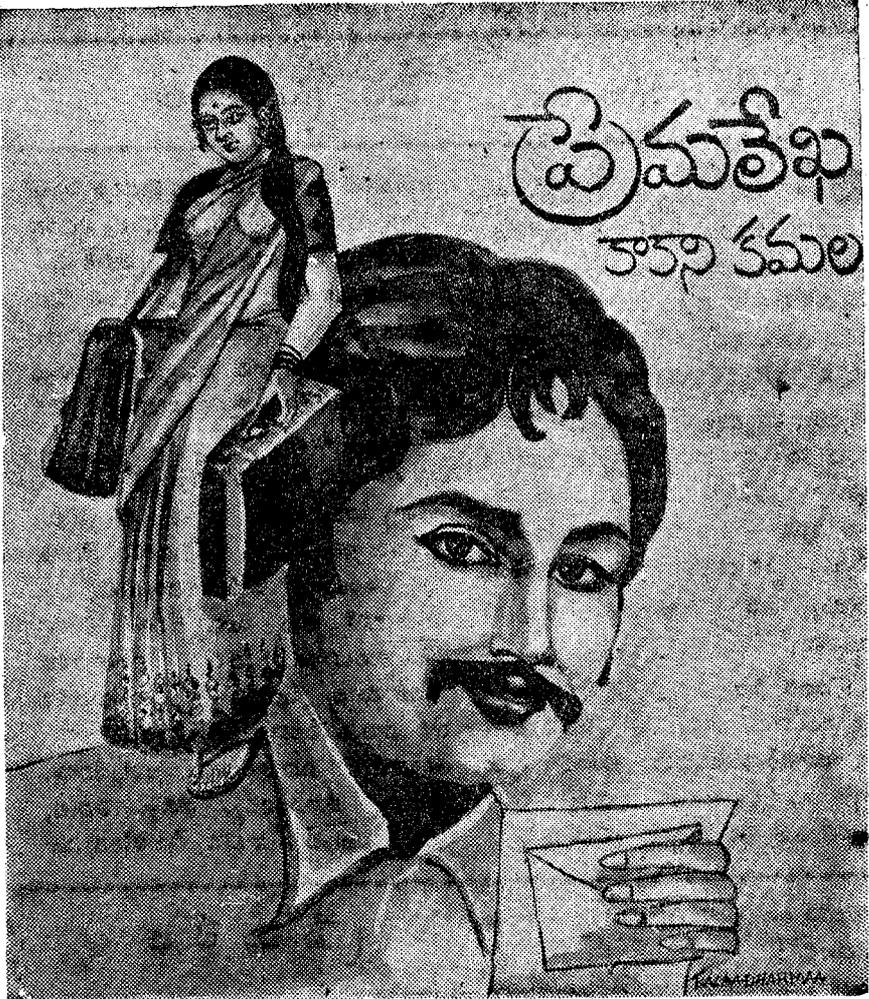
'ఎవ్ తెలుసేమో! ఏంరాసి వుంటుంది?'
 రమేష్ గుండె లో పెట్టింది.

రమేష్ (బహుశాచరి. చదువు, హోదా, మంచి అందం వున్న నవయువకుడు. కాని ఇంతవరకు అతనికి అటువంటి అనుభూతులు లేవు! సరాయివాళ్ళదే అయినా చేతిలో లెవ్ లెటర్ చూడగానే మబ్బనిచూసినమయూరిలా అయ్యింది అతని హృదయం.

ఇతరుల ఉత్తరం చదవటం సభ్యతకాదని తెల్సినా, కుతూహలం చంపుకోలేక చేతిలోని కవరు విప్పి ఉత్తరం బయటకి తీశాడు. అందమైన లెటర్ పాడ్ మీద వచ్చటి ఇంకుతో ముత్యాలు పేర్చినట్లు అక్షరాలు.

"మై డియర్ స్వీట్ మనూ!

ఈ రోజు సాయంత్రం నాలుగు గంటల ట్రైనుకి బయలుదేరి వస్తున్నాను. అక్కడికి వచ్చేసరికి రాత్రి రెండు గంటలు అవుతుంది. అంత అర్ధరాత్రి ఒంటరిగా నీ యింటికి రాలేను. కాబట్టి శ్రమ అనుకోక స్టేషన్ కి వస్తావు కదూ? నీకు వా పై కోపం

పోయిందనే అనుకుంటున్నాను. నువ్వు రాకపోతే (ఏ కారణంచేత అయినా గాని...) రాతంతా వెయిటింగ్ రూమ్ లో గడిపి తెల్లారి నేనే నీ గదికి వస్తాను. నువ్వు కోరిన ప్రకారం మనం ఇద్దరం రిజిస్టర్ మ్యారేజి చేసుకుందాము. నాకేం అభ్యంతరం లేదు. నువ్వు నా నైపు మంచి ఆలోచించకుండా అనవసరంగా నామీద అలిగావు. కాని... ఈ రోజు ఎప్పటికీ నీదే! డియర్ మనూ! శ్రమ అనుకోక స్టేషన్ కి తప్పక వస్తావు కదూ! నువ్వు అప్పట్లో ఒక సారి గది సౌకర్యంగా లేదని మార్చాలని అను కుంటున్నట్లు ప్రాశ్నావుకదూ? ఇంక ఆ నిర్ణయం మార్చుకుని ఏకంగా స్వామిలిపోర్న్ చూడు. తొందరలోనే నాకు కూడా అక్కడికే ట్రాన్స్ఫర్ కాబోతోంది. అన్ని సమక్షంలో... నీ

రోజా
 ఎల్ స్వీట్ కిసెస్..."

అంతే!

రమేష్ గుండె 'లయ' తప్పింది. చచ్చిన ఉత్తరాన్ని చూచాడు.

"ఎవ్ లెటర్ అంటే ఏదా? ఇలాగే వుంటుందా? ఏట్ స్వీట్ కిసెస్... అబ్బో?"

అతడి పెదవులనుంచి చిరునవ్వు విరిసింది.

"ఈ అమ్మాయి ఎవరోగాని గొప్ప గ్యామర్ గరల్! బహుశా మనోహర్ అంటే ఇంతకు ముందు ఈ గది ఖాళీచేసిన వ్యక్తి అయివుంటాడు. పాపం! అడ్డన్ మారిన విషయం (సియూరాలికి వెంటనే తెలుసలేక పోయి వుంటాడు. వ్వ! ఆ అమ్మాయి ఎంత ఆశతో వస్తోందో! రాత్రికి రిసీవ్ చేసుకుందుకుమనోహర్ రాకపోయే సరికి తెల్లారి సరాసరి వచ్చి తన గది తలుపు కొడుతుంది. నాపె లక్ష్మీ! ...

... కాని పాపం వూర్ గరల్! ఈ రాతంతా ఒంటరిగా ఆ వెయిటింగ్ రూమ్ లో గడపాలి కదా? అడపిల్! తన ఉత్తరం

పేరులో విశిష్టత లేదు. “సంజ్ఞాయై నామ కేవలం” అని అది సంజ్ఞాకోసమే ఉపయోగపడుతుంది. ఇతర వ్యక్తుల నుండి ఒక వ్యక్తిని గుర్తించడమే పేరుకు ప్రయోజనం. తన. తన దాసు మొదలైన పేర్లకు అర్థమే ఉండదు. పెంటన్న, పిచ్చయ్య, సన్నయ్య - మొదలైన పేర్లలో కొంత అర్థం కానవస్తున్నా - ఆ అర్థానికి, పేరుకూ ఏమీ సంబంధం ఉండదు పెంటన్నకూ - పెంటకూ సంబంధం లేదు పిచ్చికి - పిచ్చయ్యకూ సంబంధంలేదు సన్నయ్య అనే పేరున్నవాడు లావుగానే ఉండవచ్చు.

కొందరి పేర్లు చక్కని, వేలైన అర్థాలు కలిగి ఉంటాయి. కాని, ఆ పేర్లకూ, ఆ పేర్ల గలవారికీ సంబంధమే ఉండదు నోరు పిప్పితే అబద్ధాలు కుప్పలు కురిసే స్త్రీకి సత్యత అనే పేరు ఎంత ఉచితంగా

ఉంటుందో అలోచించండి. సుందరం ఎంతో వికార రూపం కలిగి ఉంటాడు. ఈ విధంగా పేర కూ, పేర్లు పెట్టుకున్న వారికి ఎట్టి సంబంధమూ లేకపోయినా, మంచి పేరు పెట్టాలనే సంకల్పంతో ఇలా నామకరణం జరిగిందని అనుకోవాలి సంజ్ఞకే ప్రాధాన్యం గాని, నామంలోని అర్థానికి ప్రాధాన్యం లేదని తెలుసుకోవాలి.

ఈ రీతిని నామంలో సంజ్ఞకే ప్రాధాన్యమున్న ఒక ప్రత్యేకత కూడా కొన్నిచోట గోచరిస్తుంది. మనలో కొందరికి దేవతల పేర్లు ఉంటాయి వారి తలిదండ్రులు తమ సంతానానికి తమ యిష్టవేదంతల పేరు పెట్టుకుంటారు పురుష సంతానానికి తిమ్మార్లు పేర్లు, స్త్రీ సంతానానికి వారి భార్యల పేర్లు, ఇతర దేవతల పేర్లు ఉంటాయి ఉదాహరణగా బమ్మోజీరావు, మహేశ్వో మాధవవర్మ, లక్ష్మి, పార్వతి, సరస్వతి మొదలైన వాటిని తీసుకోవచ్చును

దేవతల పేరు పెట్టుకోవడంలో ఒక ప్రత్యేకత ఉన్నది. మనలో దైవభక్తులు చాలావుంది ఉన్నారు. అయినా దైవాన్ని ధ్యానించడానికి, రామాలను ఉచరించడానికి ఆ వ క శ ం తక్కువ. నామాన్ని స్మరించాలని తోచడం కూడా ఒకవ్యధు తోచదు. అట్టి సందర్భాల్లో ఆయా వ్యక్తులను ఆయా పేర్లతో పిలిచి వలయితే భగవన్నామాన్ని ఉచరించిన లభ్యతంది భగవంతుణ్ణి దేసించేవారయినా, దైవ నామంతో తమ సంతానాన్ని పిలిచిన లభ్యతే నామోచ్చారణ ఫలం లభించి, వారు పాప విముక్తులయినారని మన పురాణాను బట్టి నాలుగు వుంది. అందువల్ల అర్థంలేని పేరు కాక దేవతల పేరులు పెట్టుకుంటే - ఎవకాశమున్నా లేకన్నా, ఇష్టమున్నా లేకున్నా ఆ పేరును ఏ విధంగా ఉచరించినా నామోచ్చారణ ఫలం లభిస్తుంది ఇలా పేర్లు పెట్టడంలో ఇదే ప్రయోజనమని సిద్ధం అభిప్రాయం

పియుడికి అందలేదని తెలియక ఏం అశాంతి పడుతుందో!”

అలోచించిన కొద్ది రిమేష్ మనసంతా ఆ అమ్మాయే నిండిపోయింది! హడావుడిలో సారపాటు పడి ఉత్తరం తనదనుకుని వదిలినాని ఎలాగో కనిగన్చి చెయ్యాలి. రాత్రికి హోహానికి బదులు తనే వెళ్ళి రిసీవ్ చేసుకుని గదికి తీసుకురావాలి. తెల్లవారేదాకా కామిడర్ ... ఈ గదిలో ఏకాంతంగా ... ఎంత డిల్లీ? రేపు ఉగ్రయం అతని ఆఫీసు డిస్ట్రాక్టికి రోజూ వెళ్ళిపోతుంది. రాత్రికి తను వెళ్ళకపోతే ఈసాటి అదృష్టం కూడా కక్కడ అనిపించింది రిమేష్ కి

ఆ ఆలోచన రావటంతోనే ఆఫీసులో ఉండిన అలసట తా ఎగిరిపోయింది హుషారుగా వీధి సొన్నం చేసి మళ్ళి రూమ్ కి తాళం పెట్టి బయటికి వెళ్ళాడు.

హోటల్ భోజనం పూర్తి చేసి కాసేపు పళ్ళు, బ్రెడ్ తెచ్చి టేటిల్ మీద పెట్టాడు.

అతిథి అర్ధరాత్రి ‘అకలంపే’ ఆమెకి వ్రాసిన అతని ఆలోచన! టేవ్ రికార్డర్ వచ్చేసి “హావ్ తువ్ ఏక్ కమరే మెంట్ హో!” “బాబీ”లో పాట పెటి మంచం

ప్రేమ లేఖ

మీద ప్రాలాడు! రోజూ తొమ్మిదయ్యేసరికి నిద్ర మంచు కుని వచ్చేది. కాని ఈ రోజు వదలకొండు గంటల పుత్రున్నా కన్ను మూత వడటం లేదు. రిమేష్ కి కళ్ళముందు “రోజూ” రూపమే మొదలసాగింది!

నెమ్మదిగా వస్తోండు దా లు తుం పే మున్నా బయ ఆటోలో స్పెషల్ కి బయలు దేరాడు!

అర్ధరాత్రి కావటంతో స్టాట్ ఫాం సంబంధిగా లేదు జనం పల్కగా పున్నారు. రెండు గంటలకి వదిలి విమిషాల ముందే రైలు స్టాట్ ఫాం మీదికి వచ్చింది.

ధన్ ధన్ మంటా వచ్చిన రైలు శబ్దంతో రిమేష్ గుండె వేగం పెచ్చింది.

ఒకంతా కళ్ళు చేసుకుని వెట్టెలన్నీ కలయ వెదికాడు. ఒంటరిగా దిగిన అంద మయిన అమ్మాయి కోసం అతని మనసు ఎదురు మాసింది. అట్లా కలయ వెదుకు తున్న రిమేష్ కళ్ళలో మెరుపు మెరిసింది! అతని కోరిక ఫలించి పాతికేళ్ళ వయసు

లోపులో పున్న నాజాకైన యువతి సెక్స్ క్లాస్ లేడీస్ కంపార్టు మెంట్ లోనుంచి దిగింది!

పల్లట అమెరికన్ జార్జెట్ దీర...అద్దాలు కుట్టిన చోళీ...లాజాగా అల్లిన పెద్ద జడ! బుజాన పెద్ద హ్యాండుబ్యాగు, వేరొకచేత చిన్న సూట్ కేస్ తో క్రిందికి దిగి ఒక్కసారి స్టేషన్ చుట్టు కలయచూసింది.

రిమేష్ గుండె ఒక్కడణం అగి తిరిగి కొట్టుకోవటం మొదలుపెట్టింది

“అవును ... ఆమె ... రోజూనే అయి వుంటుంది...” అనుకుంటూ వడివడిగా ఆమె వైపు అడుగు వెయ్యటోయి హతాత్ముగా ఆగిపోయాడు.

అప్పటికే వెయిటింగ్ రూమ్ లోంచి నిద్ర కళ్ళతో సరిగెత్తుకొచ్చిన హీ రో లాంటి యువకుడు ఆమెకి బాగా దగ్గరగా వచ్చి వచ్చన ఆమె చేతిలోంచి సూట్ కేస్ అందు కొని, అస్సాయంగా భుజంమీద చెయ్యిచుట్టి దగ్గరికి తీసుకొన్నాడు.

రిమేష్ కి గుండె ఆగివంత పనిఅయింది! “అరె! ఇదేలా సంభవం? ఆమె రోజూ అయితే అతను మనోహర్ అయి వుండాలి.

పాల పూరీలు

మైదాపిండి - రెండు కప్పులు, గోధుమ పిండి - రెండు కప్పులు, పంచదార - ఒకటిన్నర కప్పులు, పాలు - రెండు కప్పులు; ఏలకులు - ఆరు, నూనె - తగినంత.

ముందుగా గోధుమపిండి, మైదాపిండిని తుభంగా జల్లించి, ఒక పాత్రలో పోయాలి. కొద్ది కొద్దిగా నీరు చల్లి, పిండిని కాస్త గట్టిగా, ముద్దగా కలుపుకోవాలి. తరువాత పిండిని చిన్న చిన్న వుండలుగా చేసుకుని, పూరీలవలె వత్తి వుంచుకోవాలి.

పాలను ఒక గిన్నెలోపెసి, స్పా మీద వెట్టి వేడి చేయాలి. పాలు పొంగుతున్నప్పుడు పంచదార వేయాలి. పంచదార కరిగిన తర్వాత క్రిందికి దించి, ఏలకులపాడి వేయాలి.

సా మీద బాణలి వుంచి నూనె పోయాలి. నూనె కాగిన తర్వాత వత్తి వుంచిన పూరీలను ఒక్కొక్కటిగా వేసి చొరగా వేయించాలి. తర్వాత పూరీలను పాచిగిన్నెలోవేసి ముంచాలి. సుమారు 10 నిమిషాలపాటు ఉంచి, తీసి వెడల్పాటి పాత్రలో వరసగా పేర్చాలి.

— కె. జి. సోమలత

వంటలు

బంగాళదుంప వడ

కావలసినవి :- బంగాళదుంపలు - పావు కేజీ, సగ్గు బియ్యం - 100 గ్రా., ఇంగుళ - 1 మూసు, జీలకర్ర - 1 మూసు, ఉప్పు, కారం, వచ్చిమిర్చి, అల్లం - తగినంత, నూనె - 1/2 కేజీ.

విధానం :- బంగాళదుంపలు శుభ్రంగా కడిగి, ఉడకబెట్టి, పైపొర తీసి వుంచుకోవాలి. సగ్గు బియ్యం కొంతపేపు నీళ్లలో నాననిచ్చి, నీళ్లు ఓడబెట్టి, పిమ్మట బంగాళ దుంపలతో పాలు రుబ్బుకోవాలి. పైన చెప్పిన మసాలా ఈ ముద్దలో కలపాలి. కఠాయిలో నూనె కాగిన తర్వాత, ఈ ముద్దను చిన్న చిన్న వడలుగా చేసి వేయించుకోవాలి.

- ప్రభా మల్లిబాబు

అరటిపళ్ళ వడలు

మినప్పప్పు 1 పావు, అరటిపళ్ళ పెద్దవి 4 లేక చిన్నవి 6, పంచదార అర్థ పావు, యాలకులు 6, డాల్డా అరటిలో. జీడిపప్పులు.

విన్నపూ ఒకేరకం వంటలు కాకుండా ఈ రకం తీసి వంట కూడా చేసుకుంటే రుచిలో మార్పు తేలికగానుకూడా ఉంటుంది. యిది బెంగాలీ వాళ పిండివంట.

మొదట మినప్పప్పు నానబెట్టి, బాగా కడిగి, మెత్తగా గారెపిండిలా రుబ్బుకోవాలి. తరువాత - ఉన్నవాళ్ళు గ్రైండర్లోను లేనివాళ్ళు రుబ్బురోట్లోను అరటిపళ్ళను ముద్దగా మెత్తగా చేసుకోవాలి. చేసుకున్నాక మినప్పిండిలో అరటిపళ్ళ గుజ్జునూ, యాలకు పొడినీ, జీడిపప్పు పలుకులను, పంచదార వేసి భాగా కలపాలి. కడకర లాడెట్టు రావాలంటే యిష్టమున్నవాళ్ళు కొద్దిగా బియ్యప్పిండిని కూడా అందులో కలుపుకోవచ్చు. తరువాత డాల్డా బాగా మరిగించి అందులో ఈ పిండిని పల్చగా వడలులా వత్తుకుని ఎర్రగా కాల్చుకోవాలి.

- జి. రామలక్ష్మి

ప్రేమలేఖ

కా: ఉత్తరం అతనికి అందలేదు కదా? వేరే ఆఫీసు ద్వారా ఇన్ ఫర్ మేషన్ తెల్పిందా? లేక ఆమె రోజా కాదా? ఏ కారణాల చేత అయినా ప్రయాణం విరమించుకుందా?"

ఒక్కమూడిగా ఆలోచనలు రమేష్ మనసు పై వాడినాయి. పరిపరినిదాల పోతున్న ఆలోచనతో అశాంతిగా ప్లాట్ పాం అంతా కలియ తిరిగిండు. వెయిటింగ్ రూమ్ లో ఒంటరిగా వున్న అమ్మాయి కోసం చూశాడు. ఫలితం లేకపోయ్యేసరికి అర్థ గంట తరువాత అన్యమన స్కంకా, ఆటో మాటాడుకుని ఇంటిముఖం వచ్చాడు. "అతడు" ఆ అమ్మాయి భుజం చుట్టి రగ్గరిండు తీసుకున్న దృశ్యమే కళ్ళ ముందు మెదులుతోంది.

"బంగారం లాంటి నిద్ర రాను పోమి ఆటో చార్జీలు దండుగ" అని విసుక్కున్నాడు ఇంటి ముందు ఆటో దిగుతూ.

జేబులో చి "కి" చెయిన్ తీసిన రమేష్ షాక్ కొట్టినటు ఆగిపోయాడు.

తలుపుకి వేసిన తాళం లేదు. వూరికే గొళ్ళెం పెట్టావుంది!

"అరే! ఇదేమిటి? తాళం వెయ్యటం మర్చిపోయావా?" విస్తుబోతూ బోల్టు తీసి తలుపు నెట్టాడు. చెయ్యి తడిమి లైట్ వేశాడు.

అంతే! అతని గుండె ఆగినంత పని అయ్యింది!

నిరాడంబర సుందరిలా గదంతా భాషిగా వుంది. అల్మారాలోని టేబిల్ వాచ్, ట్రాన్స్ఫర్, టేపు రికార్డర్, స్టాండ్ మీద ఖరీదయిన బల్బులు... టేబిల్ కింద పెద్ద నూట్ కేస్, దాని ప్రక్కనే వెట్టిన స్టీల్ క్యారేజి ... ఏమి లేవు!

నోట మాట రాక దిగ్భ్రాంతిగా నిలబడి పోయిన రమేష్ కాళ్ళదగ్గర మళ్ళా ఏదో ఉత్తరం తగిలినట్లు గమనించి చప్పన ఒంగి చేతిలోకి తీసుకున్నాడు!

"మై డియర్ బ్రదర్! డౌంట్ వరీ! అర్థ రాత్రి ఆడపిల్ల అంత తేరగా వస్తుందనుకుంటే... ఇదిగో ఇలాగే ప్రమాదంలో పడతావు. పోయిన సామాను గురించి అంతగా దిగులు పడి మనసు పాడుచేసుకోకు. పోయింది పొల్లు నాది కాదు అనుకో! మచ్చు ఉద్యోగస్తుడివి. మళ్ళి సమకూర్చుకోగల స్థామత్తు వున్న వాడివి. కాని... మేం విరుద్ధోగులం బ్రదర్! ప్రస్తుతం మా సంపాదన ఇదే! నీ తోటి గ్రాడ్యుయేట్ తమ్ముళ్ళకి కాస్త సహాయం చేశాననుకో! మనలోమాట... ఇక్కడంతా రాజాలే గాని రోజా తెనరూ లేరు! సహృదయంతో అర్థం చేసుకో బ్రదర్.

గుడ్ బై ..."

జరిగిన మోసాన్ని గ్రహించిన రమేష్ స్థాణువులా నిల్చుండిపోయాడు.

అతనికి కాళ్ళకింద భూమి కదులు తున్నట్లు అనిపించింది!